

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

25 - 31 липня

Григоріанський календар (Новий стиль)

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>25 липня</u>	<u>3</u>
<u>26 липня</u>	<u>7</u>
<u>27 липня</u>	<u>10</u>
<u>28 липня</u>	<u>13</u>
<u>29 липня</u>	<u>16</u>
<u>30 липня</u>	<u>18</u>
<u>31 липня</u>	<u>22</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>25</u>

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

25 липня

Неділя 9

Успення св. Анни

1Кор 3, 9-17

Мт 14, 22-34

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 3, 9-17

Брати, ми бо співробітники Божі, ви - Божа нива, Божа будівля. За благодаттю Божою, даною мені, я, мов мудрий будівничий, поклав основу, а інший на ній буде. Нехай же кожний вважає, як він буде. Іншої бо основи ніхто не може покласти, крім покладеної, якою є Ісус Христос. Коли ж хтось на цій основі буде з золота, срібла, самоцвітів, дерева, сіна, соломи, - кожного діло стане явне; день бо Господній зробить його явним; бо він відкривається в огні, і вогонь випробує діло кожного, яке воно. І коли чиесь діло, що його він збудував, устоїться, той прийме нагороду; а коли чиесь діло згорить, то він зазнає шкоди; однак він сам спасеться, але наче крізь вогонь. Хіба не знаєте, що ви - храм Божий, і що Дух Божий у вас перебуває? Коли хтось зруйнує храм Божий, Бог зруйнує того, бо храм Божий святий, а ним є ви.

Євангеліє від Матея 14, 22-34

І зараз же спонукав учнів увійти до човна й переплисти на той бік раніше від нього, тим часом як він відпускав народ. І коли відпустив народ, пішов на гору помолитися насамоті. Як звечоріло, він був там сам один. Човен уже був посеред моря і його кидали хвилі, бо вітер був супротивник. О четвертій сторожі ночі (Ісус) прийшов до них, ступаючи морем. Учні, побачивши, що він іде морем, жажнулись. “То привид!” – заговорили й закричали з переляку. Та Ісус тієї ж миті мовив до них: “Заспокойтесь, – це я, не страхайтесь!”

Аж тут Петро озвався до нього й каже: “Господи, коли це ти, повели мені підійти водою до тебе!” “Підійди!” – сказав Ісус. І вийшов Петро з човна, почав іти по воді і підійшов до Ісуса; але, побачивши, що вітер сильний, злякався, почав потопати й крикнув: “Господи, рятуй мене!” Ісус же притьмом простягнув руку, вхопив його і мовив до нього: “Маловіре; чого засумнівався?” І як увійшли до човна, вітер ущух. А тоді ті, що були в човні, вклонилися йому до ніг, кажучи: “Ти істинно – Син Божий!” І перепливши, прибули в землю генезаретську.

Розважання від Скинїї

У сьогоднішньому уривку читаємо відомий епізод, коли Ісус ходить по воді. Ходити по воді – це точно неможливо для людини. Тому видається логічним, що різні Євангелія розмістили згадку про подію для підтвердження божественної природи Христа.

Човен, у якому учні очікують повернення Ісуса, це часто повторювана метафора спільноти віруючих, Церкви. Вона має впоратися з навігацією в непростих умовах, щоби дістатися протилежного берега. Ісус вертається пізно вночі, вже під світанок. Зазвичай у священних текстах саме в ці години відбуваються божественні об'явлення. Човен далеко від берега, тож Ісус приходить, крокуючи по воді. Такий вчинок настільки несподіваний, що учні спочатку впевнені, що бачать галюцинацію, навіть привида, й лякаються. Ця людська реакція на недоступне для розуміння об'явлення передбачає таку ж реакцію на подію, яку зрозуміти ще важче, тобто на центральну подію Євангелія – воскресіння. Але Ісус дає Себе впізнати і заспокоює переляканих учнів. Тоді Петро просить сили наслідувати Його. Ісус запрошує учня ходити по воді, як Він. Петро робить кілька кроків віри крізь воду. Але коли вітер змінює поверхню озера, довіра Петра також виявляється хиткою. Ця поведінка Петра може бути метафорою нашої хиткої віри, нашої невпевненості перед обличчям багатьох рішень. Іноді, під враженням від деяких слів з Євангелія, нам вдається зробити декілька кроків у їхньому форватері, але дуже рідко нам вдається йти за цими словами до кінця. Це зворушливе й вимогливе послання, просте та важке одночасно, похитне нашу впевненість. І тоді ми обов'язково почнемо потопати в болоті звичок та поблажливості засад цього світу. Більшість із нас, хоча і натхнені добрими намірами, не є послідовними, що необхідно, аби

незворушно йти за словами Євангелія. Якщо ж ми, як Петро, будемо готові попросити допомоги у Того, хто може її надати, тоді Він вхопить нас за руку та відведе до човна. З належною допомогою та запасом міцної віри ми також зможемо робити те, що вважали раніше неможливим. Так само неможливим, як ходити по воді.

26 липня

Понеділок

1Кор 15, 12-19

Мт 21, 18-22

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 15, 12-19

Браття, коли ж про Христа проповідується, що він воскрес із мертвих, як же ж деякі між вами кажуть, що нема воскресіння мертвих? Коли ж нема воскресіння мертвих, то і Христос не воскрес. А коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, то марна й віра ваша. І ми являємося неправдивими свідками Бога, бо свідчили проти Бога, що воскресив Христа, якого він не воскресив, якщо не воскреснуть мертві. Бо як не воскреснуть мертві, то і Христос не воскрес. А як Христос не воскрес, то марна віра ваша, - ви ще у гріхах ваших; отже, ті, що й померли у Христі, загинули. Коли ми надіємося на Христа лише в цьому житті, то ми - найнещасніші з усіх людей.

Євангеліє від Матея 21, 18-22

Уранці, повертаючись до міста, він зголоднів. Побачивши одну смоковницю край дороги, він підійшов до неї, та не знайшов на ній нічого, крім самого листя, тож сказав до неї: "Нехай повік не буде з тебе плоду!" І негайно же

смоковниця висохла. Побачивши це, учні здивувались і говорили: “Як це смоковниця в одну мить засохла?” Ісус у відповідь сказав їм: “Істинно кажу вам, що коли матимете віру й не завагаєтесь, ви зробите не тільки таке з смоковницею, але й коли горі цій скажете: Двигнись і кинься в море! – воно станеться. І все, чого проситимете в молитві з вірою, одержите.”

Розважання від Скинїї

Чи не видається вам сьогоднішнє читання з Євангелії якимось жорстоким і несправедливим? Мені так видається. Адже чому Ісус висушує ні в чому не винну смоківницю? Тим більше, за свідченням Марка, тоді ще не настав час збирання плодів з неї (пор. Мр 11,13).

Послухавши людей тямущих, довідався, що смоківниця принципово відрізняється від усіх інших дерев: плоди на ній з'являються раніше, ніж листя. Тоді як на інших деревах росте листя і ще не відомо, чи буде на них плід, смоківницю, рясну своїм листям, видно одразу – вона дасть плід у час збирання смокв, а ця лише землю займає.

Сьогоднішня подія з Євангелія відбувається напередодні Христових страстей, смерті й воскресіння в Єрусалимі. Цієї пори прийшов Син Божий, *він подібно участь у тому брав, щоб смертю знищити того, хто мав владу смерти, тобто диявола* (Євр 2,14). За декілька місяців до того Христос благовістив дар спасіння усім, хто чув Його

проповідь. Тоді Він оповів притчу про фігове дерево, яке росте у винограднику, займає місце, вимагає до себе уваги і труду, а плоду не приносить. Господаря це не влаштовує і він задумує фігове дерево зрізати. Тож садівник просить господаря дати ще час, аж поки *я обкопаю навкруг неї і обкладу гноєм* (Лк 13,8).

Про що тут йдеться? Це короткий час, коли Христос проголошує всюди Благу вістку і сам посилає своїх учнів, Церкву, благовістити. Це час, коли садівник обробляє фігове дерево для того, щоб воно плодоносило. І що ж Йому робити, коли воно так і не принесе плоду?

Напевно, Господь сьогодні вказує нам, слухачам, певну перспективу нашого поверхового життя в стилі *все для мене*. Чоловік повинен робити приємне мені так, як я хочу. Дружина мусить бути такою, як мені хочеться. Діти мають бути такими, як я мрію, і взагалі їх має бути не більше одного-двох. Зрештою, Господь Бог теж мусить чудотворити так, як я це бачу: зціляти мої хвороби, давати мені гроші та нагороджувати успіхами.

Що ж нам відповідає на цю ситуацію сьогодні апостол Павло? Якщо ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасніші з усіх людей. Іншими словами: ми – смоківниці, що рясніють листям, тобто всілякими Божими дарами, але не приносимо плоду, а живемо тільки для своєї приємності та душевного комфорту. І що тоді чинити Христу

з такими засохлими християнами?

27 липня

Вівторок

Св. Пантелеймона

1Кор 15, 29-38

Мт 21, 23-27

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 15, 29-38

Браття, коли ні, - то, що зроблять ті, що христяться за мертвих? Коли мертві зовсім не воскресають, чого тоді за них христитись? Чого й нам наражатися повсякчасно на небезпеки? Щодня я наражаюся на смерть; авжеж, брати - це хвали ради вашої, що її маю в Христі Ісусі, Господі нашім. І коли б я боровся з звірями в Ефесі як людина, то що мені з того? Коли ж мертві не воскресають, - їймо й пиймо, бо взавтра ми помремо. Не дайте себе обманути: лихі розмови псують добрі звичаї. Протверезіться належно та не грішіть, бо деякі з вас Бога не знають. На сором вам кажу це. Але хтось скаже: «Як воскреснуть мертві? І в яким тілі придуть?» Безумний! Те, що ти сієш, не оживе, як не умре. І те, що сієш, не тіло, що має уродитись, а голе зерно, наприклад, пшениці або якесь інше. Бог же дав йому тіло, по своїй волі, і кожному насінню - власне тіло.

Євангеліє від Матея 21, 23-27

А коли він увійшов у храм і почав навчати, прийшли до нього первосвященики і старші народу і мовили: “Якою владою ти це чиниш? Хто тобі дав цю владу?” Ісус у відповідь сказав їм: “Я теж спитаю вас про одну річ, і як ви мені на неї відповісте, то й я вам теж скажу, якою владою я творю це. Йоанове хрищення – звідки було? З неба чи від людей?” Вони почали розмірковувати між собою: “Якщо ми скажемо; З неба, – то він нам скаже: Чого ж тоді ви не увірували в нього? А скажемо, що від людей, – страхаємося народу, всі бо Йоана вважають за пророка.” Тож вони відповіли Ісусові: “Не знаємо.” Тоді й він мовив їм: “То й я вам не скажу, якою владою я творю це.”

Розважання від Скинїї

Якою владою ти це чиниш? Як часто ми відчуваємо знеохочення присвятити своє життя добру родини, коли вона розпадається. Добру сина, що пішов лихою дорогою. Повазі до інших, коли нема нікого, хто б за мене заступився чи підтримав. Здоровому способу життя та плеканню внутрішньої молодості, коли поставлено діагноз рак. Планування спільного життя з кимось, хто сьогодні-завтра піде геть чи помре. Знеохотитися, бути деморалізованим, упасти на землю, бажати померти чи навіть позбавити себе життя – щоби це відчувати, не треба сильно старатися, багато людей і не старається. Але варто дивитися вперед. Як це зробити? Щоби дивитися в майбутнє, треба добре

пізнати своє минуле і залишатися на ногах *зараз*. Минулий час нашого життя ніколи й для нікого не складається лише з болю й смутку. Навіть посеред океану смутку є іскра радості. Вона запалює наш дух, просвітлює наше серце, змушує задуматися над способами, як повторити цей момент. Він можливий, він уже стався стільки раз протягом нашого життя. А ця іскра виринула, щоби нам про це нагадати. Міцно стояти на ногах в сьогодні – це означає, що жити маємо сьогодні, не завтра, не вчора. Ми обов'язково маємо жити, готувати їсти, одягатися, прикрашатися, виходити, зустрічати інших, працювати, радіти й плакати. В кожній ситуації – жити. І тоді майбутнє не видаватиметься таким далеким, таким неосяжним, таким важким для планування. Господь дає нам обіцянку, кажучи: якщо вчора ти був нещасливий, якщо сьогодні плачеш, то завтра будеш повний радості. Він показує нам шлях нашої подорожі, дорогу, викладену любов'ю: інших людей до нас і навпаки. Але я вже стільки любив – тепер хотілося б, щоби хтось полюбив і мене! Як часто ми це казали, як часто ми відчували себе самотніми та покинутими усіма. Але єдиний правильний шлях – продовжувати любити, навіть тих, хто не бажає нам добра, хто нехтує нами. Раніше чи пізніше мир повернеться в наше серце. Рано чи пізно ми знайдемо когось, хто нас любить та поважає. Просімо у Господа благодаті проживати вповні кожну мить нашого життя, довіряти його любові, яка залишається назавжди вірною.

28 липня

Середа

1Кор 16, 4-12

Мт 21, 28-32

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 16, 4-12

Браття, коли ж буде потрібно піти й мені самому, то вони підуть зо мною. Прийду ж до вас, як Македонію перейду, бо я крізь Македонію переходжу. А у вас, може, зупинюсь або й перезимую, щоб ви мене провели, куди я піду. Я вас не хочу бачити тепер лиш у переході; надіюсь бо деякий час у вас перебути, коли те Господь дозволить. В Ефесі я перебуду до П'ятидесятниці, великі бо й широкі двері мені там відчинились, і супротивників багато. Як прийде Тимотей до вас, глядіть, щоб почувавсь у вас безпечно, бо він, як і я, робить діло Господнє. Нехай, отже, ніхто ним не легковажить; і відпровадьте його в мирі, щоб прийшов до мене, бо я з братами на нього чекаю. А щодо брата Аполлоса, то я дуже його просив, щоб він пішов до вас із братами, та він не мав ніякої охоти тепер прибути; прийде, як буде догідний час.

Євангеліє від Матея 21, 28-32

І сказав Господь: "Як вам здається? Один чоловік мав двох синів. Звернувшись до першого, він мовив: Піди, дитино, нині працювати у винограднику. Той озвався: Піду, Господи, – і не пішов. Звернувшись до другого, сказав так само. А цей відповів: Не хочу. Але, потім розкаявшись, пішов. Котрий з двох учинив волю батька?" – "Останній", відповіли ті. Тоді Ісус їм: "Істинно кажу вам, що митарі й блудниці вас випереджують у Царстві Божім. Прийшов бо був до вас Йоан дорогою правди, та ви не повірили йому; митарі і блудниці повірили йому, а ви, бачивши це, навіть потім не розкаялися, щоб повірити йому."

Розважання від Скинїї

У сьогоднішньому читанні з Євангелія від Матея перед нами постають двоє синів і чоловік, який просить про допомогу у винограднику. Тема виноградника для читачів не нова – Христос часто про нього говорить. Як і в інших уривках, говорить, протиставляючи одну особу іншій. Особисто для мене цей уривок порушує два питання – послуху і совісті.

Порівняймо цей уривок із притчею про Милосердного Батька (або ж про блудного сина – пор. Лк 15,11-32). Старший син уособлює спадок, адже за тогочасною традицією саме він мав право отримати все майно батька. Звичайно, і меншому також могла би перепастися певна

частина. І ось ці старші сини виконують волю батька – дотримуються слова і *чинять* його волю. У цьому уривку слово сина – лише слово, не більше. Він не виконує прохання батька. Натомість у паралельному уривку син, виконуючи все ніби бездоганно, робить це нещиро. У такий спосіб Христос завуальовано говорить про Ізраїль, який на слові виконує обіцянки, але ділом уже давно і близько не стоїть біля цього.

І ось підходимо до постатей молодших. В обидвох уривках вони виглядають дещо непокірними. У цьому читанні син в очі каже, що не хоче, у паралельному ж – без якихось підстав порушує питання про те, що йому точно не належить. Але в молодших є те, що в старших припало порохом – совість. Через певний час вони повертаються і таки виконують свої обіцянки. Цими молодшими синами є всі ті, хто спершу ділами відкидає слово Батька, але з часом приходять і навертається.

Христос говорить про грішників, до яких Він прийшов, щоб лікувати та наvertати. Певною мірою ми можемо знайти в цьому уривку себе: як я відповідаю на прохання Боже і що роблю, аби свого слова дотримуватися і його виконувати. Який я син своєму Батькові, яка я дочка?

Це Христове повчання закликає нас не бути закритими на слово і дію, приймати і віддавати, бути чесними і послідовними, а також хоча б деколи прислухатися до своєї совісті, бо раптом вона є голосом Божим у моєму житті.

29 липня

Четвер

2Кор 1, 1-7

Мт 21, 43-46

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 1, 1-7

Браття, Павло, з волі Божої апостол Христа Ісуса, і брат Тимотей, Церкві Божій, що в Коринті, з усіма святими в усій Ахаї: благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа. Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець усякого милосердя і Бог усякої втіхи, що втішає нас у всім нашім горі, щоб ми могли втішити тих, які у всяких скорботах, тією втіхою, якою Бог самих нас утішає. Бо як маємо в нас надмір Христових страждань, так є в нас через Христа й надмір утішення. Отже, чи то ми терпимо скорботи, то на вашу втіху та спасіння; чи втішаємось, то теж на вашу втіху, що дає вам силу переносити терпеливо ті самі страждання, які й ми терпимо. Наша на вас надія тверда, бо знаємо, що так само, як ви берете участь у стражданнях, так візьмете й у радощах.

Євангеліє від Матея 21, 43-46

І сказав Господь: "Тому кажу вам: Відніметься від вас Царство Боже й дасться народові, що буде приносити плоди його. Хто впаде на цей камінь, розіб'ється, а на кого він упаде, того роздушить." – Почувши ці притчі, первосвященики й фарисеї зрозуміли, що він про них говорить. І намагалися схопити його, та боялися людей, бо ті мали його за пророка.

Розважання від Скинії

У сьогоднішньому євангельському уривку читаємо розповідь Ісуса про наслідки людської поведінки у ставленні до наріжного каменя, яким є сам Господь. Христос попереджає про недбале ставлення до цього каменя. Отже, ким є той, хто впаде на цей камінь і розіб'ється? А хто взагалі може впасти?

Людина, яка сидить або лежить, впасти не може. Це образ покірної людини. Впасти може лише той, хто піднімається високо вгору, – образ пихатої, непокірної людини. Хто ж та людина, на яку впаде цей камінь і розчавить її? Це людина, в житті якої Бог або посідає якесь другорядне місце, або взагалі заважає їй. Тоді людина намагається цей камінь зіштовхнути з належного місця, прибрати, щоб не заважав, не стояв на її шляху. Маємо в історії людства багато прикладів, коли люди намагалися зіштовхнути цей наріжний камінь з його місця на свій розсуд.

Цей Камінь має бути на своєму місці та належно

пошанований. Яким є моє ставлення в житті до цього каменя, тієї скелі, якою є наш Господь? Чи не злетів я над ним? Чи не намагаюсь зрушити Його зі свого належного місця? Можливо, є якась сфера мого життя, де цей камінь мені заважає?

Господи, допоможи мені, щоб у моєму житті Ти завжди був на належному місці.

30 липня

П'ятниця

2Кор 1, 12-20

Мт 22, 23-33

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 1, 12-20

Браття, слава наша - це свідоцтво нашого сумління, як ми поводитись у світі, зокрема щодо вас, - у святості й щирості Божій; не в мудрості тілесній, а в Божій благодаті. Бо іншого вам не пишемо, як тільки те, що ви читаєте й розумієте. А надіюся, що зрозумієте це повною, як вже зрозуміли нас частинно, що ми - ваша слава, як і ви - наша в день Господа нашого Ісуса Христа. В оцій то певності хотів я прийти перше до вас, щоб удруге ви мали радість, а потім від вас перейти в Македонію і знову з Македонії прийти до вас, щоб вирядили ви мене в Юдею. Хіба я, мавши те на думці, вчинив легковажно? Чи те, що я задумую, задумую лише з людських міркувань так, що в мені одночас перебуває і «Так, Так», і «Ні, Ні»? Бог мені свідок, що наше слово до вас не є «Так» і «Ні.» Бо Син Божий, Ісус Христос, що його ми вам проповідували - я, Сильван і Тимотей, - не був «Так» і «Ні»; в ньому лише «Так» було. Скільки бо обітниць Божих у ньому - «Так», і тому через нього «Амінь» Богові на славу через нас.

Євангеліє від Матея 22, 23-33

Того ж самого дня приступили до нього садукєї, що кажуть ніби нема воскресіння, і спитали його: “Учителю”, – кажуть, – “Мойсей мовив: Коли хто вмер бездітним, то нехай брат його одружиться з його жінкою і відродить потомство брата свого. Було в нас сім братів. І перший, одружившись, умер, не мавши потомства, і залишив свою жінку братові своєму. Так само і другий і третій аж до сьомого. Нарешті, після всіх померла й жінка. Отож, у воскресінні котрого з сімох буде вона жінка? Всі бо її мали.”

Ісус у відповідь сказав їм: “Помиляєтеся, бо не знаєте ані Писання, ані Божої сили. У воскресінні не женяться і не виходять заміж, а є як ангели на небі. А щодо воскресіння мертвих, то хіба ви не читали слова Божого, яке вам каже: Я – Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова! Бог – не мертвих, але живих!” І чувши це народ, дивувався його навчанням.

Розважання від Скинїї

Садукєї не вірили у воскресіння. Не могли собі уявити, яким воно буде. Не могли людським розумом знайти відповіді на безліч питань, тому вирішили заперечити правду про воскресіння. Суб’єктивний і обмежений підхід до істини: якщо я чогось не розумію і не можу пояснити, значить, цього не існує.

Якби Бог захотів відкрити нам усю правду про воскресіння і вічне життя, Він міг би це зробити, адже для Бога немає

нічого неможливого. Але Він вирішив тільки трохи привідкрити цю таємницю, щоб ми довірилися Йому, прийняли вірою те, чого не можемо зрозуміти розумом.

Може, якби ми знали, як нам буде добре у Божому Царстві, ми би зовсім не боялися старіти і вмирати. А може, ми би хотіли якнайшвидше опинитися там, перестали би цінувати земне життя, стали би до нього байдужими і сприймали б його лише як тимчасові незручності, нудне очікування в аеропорту свого авіарейсу до Неба.

Каже Ісус садукееям, що вони помиляються, бо не знають ані Писання, ані Божої сили. Два джерела пізнання правди – Святе Письмо і досвідчення сили Божої дії у своєму житті. Вони між собою пов'язані. Боже слово, почуте і прийняте людським серцем, завжди приносить плоди, зумовлює Божу дію у житті людини. Божа сила – несподівана Божа допомога, вислухана молитва, мале чи велике чудо зворушує людське серце і спонукає шукати Бога і Його Слова.

У воскресінні не женяться і не виходять заміж – перебувають у Божій присутності, як ангели. У Царстві Божому нема страждання і смутку, нема випробувань і спокус, нема хвороби і старості. Ісус являвся Своїм учням після воскресіння. Він міг бути невидимим, міг бути не подібним до Себе, бо не впізнавали Його, міг проходити крізь зачинені двері. Мав тіло і кості, їв перед апостолами

рибу і мед. Дозволив Томі вкласти руки у свої рани. Ісус перший серед воскреслих відкрив для нас дорогу до воскресіння і вічного життя.

31 липня

Субота

Рим 15, 30-33

Мт 17,24 - 18,4

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 15, 30-33

Благаю вас, брати, Господом нашим Ісусом Христом і любов'ю Духа - ревно змагатися зо мною в молитвах за мене до Бога, щоб мені вирватися від невірних в Юдеї і щоб служба моя в Єрусалимі була святим приємна; щоб я з радістю прийшов до вас, коли на те воля Божа, і відпочив між вами. Нехай Бог миру буде з усіма вами. Амінь.

Євангеліє від Матея 17,24 - 18,4

Коли вони прийшли в Капернаум, підійшли збирачі дидрахми до Петра та й питають: “Чи заплатить ваш учитель дидрахму?” “Так”, – каже. І як увійшов до хати, випередив його Ісус, мовивши: “Як тобі, Симоне, здається? Земні царі з кого беруть данину чи податок? Із своїх синів чи з чужих?” А коли відповів: “З чужих”, – Ісус сказав до нього: “Отож, сини вільні. Однак, щоб вони нам цього не взяли за зле, піди до моря, закинь вудку, візьми першу, яка попадеться, рибу, і відкрий їй рота: там знайдеш ти статир; візьми його й дай їм за мене й за себе.”

Того часу підійшли до Ісуса учні й мовлять: “Хто найбільший у Небеснім Царстві?” Ісус покликав дитину, поставив її серед них – і каже: “Істинно кажу вам: Якщо ви не навернетеся і не станете, як діти, не ввійдете в Небесне Царство. Хто, отже, стане малим, як ця дитина, той буде найбільший у Небеснім Царстві.”

Розважання від Скинї

Внутрішня і зовнішня сторони, усередині і ззовні, фарисеї та учні Ісуса Христа – дві контрастні та абсолютно протилежні позиції. Але і ті, й інші займаються однією справою – очищенням. Христос звертається до книжників, фарисеїв та лицемірів словами: *Горе вам!* Першим словом у реченні є *горе*, інше – *вам*. Зазвичай із звичайними людьми Ісус вів себе більш толерантно та стримано. А тут Він не приховує своїх емоцій. Чому? Книжники та фарисеї – це були люди, завданням яких було охороняти чистоту віри, досліджувати Слово та вчити звичайних людей. Тобто їхнє завдання полягало в постійному перебуванні з Богом. Ці люди повинні були бути доволі близькими до Бога – Божими люди. Бачимо, чим більше довірено Богом людині, тим більша та страшніша відповідальність за це. Якщо ж спроектувати на наше життя цей фрагмент Слова Божого, вийде так: горе священникам, монахам та активним служителям у Церкві.

За що ж Ісус докоряв цим трьом категоріям людей? Адже вони займались очищенням так, як і учні Христа. Вектор

їхніх зусиль у справі очищення був направлений на інших, а не на себе; у їхньому житті важливішим було зовнішнє, а не внутрішнє. А як є в моєму житті? Куди скерований мій вектор духовного життя? Я частіше дорікаю за свої гріхи собі чи іншим? Що є моїм пріоритетом – служіння чи внутрішнє очищення? Може, я занадто переймаюсь служінням іншим, занедбуючи свою душу, не зосереджуючись на викоріненні власних гріхів, слабкостей, недоліків. До чого я більше схиляюсь: до внутрішнього чи до зовнішнього? Що я маю зробити, аби змінити цей вектор?

Очистиь но спершу середину чаші й миски, щоб і назовні були чисті. Якщо я маю проблеми в зовнішньому житті, служінні, роботі, сім'ї, значить проблема лежить у внутрішній площині. Якщо я позбудусь внутрішніх проблем, зовнішні владнаються самі по собі. Господи, допоможи мені поставити пріоритет на внутрішньому розвитку свого духовного життя, на очищенні, аби і внутрішнє *моє Я*, і зовнішнє були Тобі до вподоби.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com